

Cruisefanaat

Een cruise maken leek me niets voor mij. Die mensenmassa's aan boord van zo'n enorm schip... Mijn eerste cruise-ervaring speelde zich af in Amerika. Met een vriendin was ik tijdens een vakantie min of meer 'per ongeluk' op een spotgoedkope cruise naar de Bahama's beland en alle clichés bleken waar. Het draaide vrijwel de hele dag om eten. Eten kon hier namelijk 24/7. Het begon al met het ontbijtbuffet, gevolgd door koffie en lekkernijen, waarna de liefhebber direct door kon naar het lunchbuffet. 's Avonds stond er een warm buffet klaar en wie daarna nog trek had, kon reikhalzend uitkijken naar het Midnight Buffet.... want zelfs rond middernacht prijken er op tafels aan dek schalen vol kip, kreeft, pasta en salades... Eén ding moet gezegd, de Amerikanen aan boord waren ongelooflijk aardig. We raakten direct met allerlei medepassagiers aan de praat en lieten ons zelfs overhalen mee te doen met de karaokeavond. Via de microfoon werden we groots aangekondigd als 'Gwen and Harmky, all the way from Holland...' Een bijzondere ervaring was het dus zeker. Desondanks stonden die vriendin noch ik te trappelen om opnieuw aan boord te gaan van zo'n 'drijvende flat'. Maar het kan verkeren. Zo vertelde die vriendin een paar jaar later lyrisch over een cruise die ze die zomer met haar man had gemaakt in Noorwegen. Zelf zei ik ook geen nee toen ik als reisjournaliste mee mocht met een vaartocht op de Middellandse Zee op een prachtig nieuw schip. Het eten was er voortreffelijk en de drukte aan boord viel gemakkelijk te ontlopen; er was altijd wel een lounge waar je rustig kon lezen of een glas wijn kon drinken. Meer cruises

volgden en ik was definitief 'om'. Cruisen is heerlijk! Je hoeft niet met koffers te sjouwen, die stal je gewoon in je hut. En die slaapplek blijkt over het algemeen rianter dan gedacht. Ik heb zelfs in hutten geslapen die niet onderdoen voor luxe-suites in vijfsterrenhotels. Naast buffetrestaurants zijn er meestal verschillende à-la-carterestaurants aan boord en vaak kun je aangeven of je bij andere passagiers aan tafel wilt zitten of het liever bij je eigen reispartner(s) houdt. Vrijheid blijheid dus. Op veel schepen is er een spa en een gym. Trappen op een crosstrainer en ondertussen naar de oceaan kijken, voelt net iets bijzonderder dan ploeteren in je vertrouwde sportschool aan land. En dus verheug ik me elke keer weer op een nieuwe reis. In korte tijd zie je heel veel van de bestemming. Zo heb ik zen-tuinen en tempels in Japan bezocht, ben ik op de beroemde vismarkt van Zuid-Korea geweest, heb ik over de soek van Bahrein gelopen en heb ik de

**Ik heb zelfs
in hutten geslapen
die niet
onderdoen voor
luxe- suites in
vijfsterrenhotels.**

Hermitage in Sint-Petersburg bezocht, allemaal tijdens cruises met schepen van soms meer dan drieduizend passagiers. Hét bewijs dat ik echt 'om' ben en niet meer terugschrik voor 'drijvende flats' kwam op Sint-Maarten.

Ditmaal zou ik meevaren op een groot zeiljacht langs tropische eilanden in het Caribisch Gebied. In de haven van Sint-Maarten lagen megacruiseschepen gereed en ergens daartussen ontwaarde ik een nietig zeilbootje. Zo nietig kon het ook weer niet zijn, want de brochure gaf aan dat het jacht plaats bood aan meer dan honderd passagiers, maar toch... Lieve help, dacht ik, moet ik aan boord van dit scheepje? Met weemoed keek ik naar het enorme cruiseschip ernaast. Kon ik nog maar switchen! Ik snakte ernaar aan boord te gaan van het megaschip. Maar eenmaal op het zeiljacht was ik aangenaam verrast. Ook dit zeilscheepje bood voldoende ruimte en comfort, en het werd zelfs een van de mooiste cruises ooit! Van cruise-scepticus was ik veranderd in allround cruisefanaat.